

LBRIS

We know
books

10 povești pentru copiii de ani

LIBRIS | We know books

SOMAR

p. 5

Înșeală înfruntă pe Jack-Chiorul

Vincent Villeminot - Henriette d'Hausen

p. 21

O petrecere de fete

Emmanuel Viau - François Daniel

p. 37

O zi de naștere la castel

André Devm - Suzana Briceaj

p. 55

În ziua aceea...

Vincent Villeminot - Michel-Marie Bougard

p. 69

Horu-Ha, copilul dănilui

Pierre Pelot - Armelle Le Guillerm

p. 83

Mihail înfruntă balaurul

Vincent Villeminot - Bertrand Guarini

p. 99

O non-aniversare fericită!

Charlotte Grossotăta - Thérèse Bonté

p. 117

Sinfonia a zecea

Claire Renaud - Stéphane Girel

p. 133

Un licăr de speranță

Vincent Villeminot - Natuaële Vogel

p. 149

Înaintea de Jonas

Pierre Pelot - Elisen

LIBRIS

We know
books

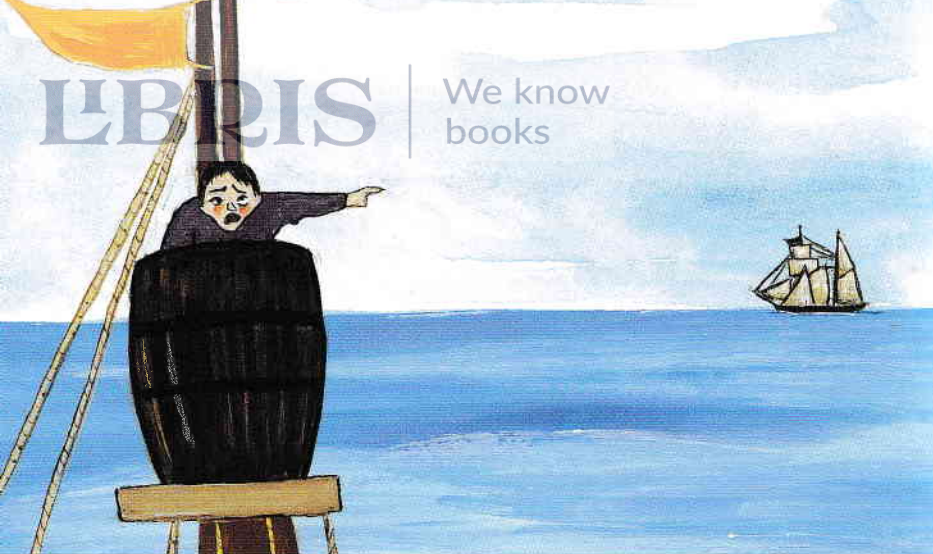

INES ÎL ÎNFRUNTĂ PE JACK-CHIORUL

De pe galionul care o duce spre coastele Americii, Ines privește pânzele care flutură ușor pe cerul fără urmă de adiere. Tatăl său și mama sa îi promisese că va fi cu ei, pe marea plantație din Venezuela, în ziua când va împlini 10 ani. Tatăl ei e guvernator acolo.

Acum, că a primit educația pe care trebuie să o aibă o tânără fată nobilă în acest secol al XVII-lea spaniol, va descoperi aventura – galopurile pe câmpiile nesfârșite, urmărirea cu animale necunoscute și poate va întâlni și niște indieni.

Trebuie să spunem că Ines preferă să facă scrimă sau sărituri cu calul, decât să învețe cum să facă reverențe îmbrăcată în rochia de crinolină, cum să brodeze și cum să aibă grijă de casă... Maria, guvernanta ei, și-a smuls deseori părul din cap în toți acești ani.

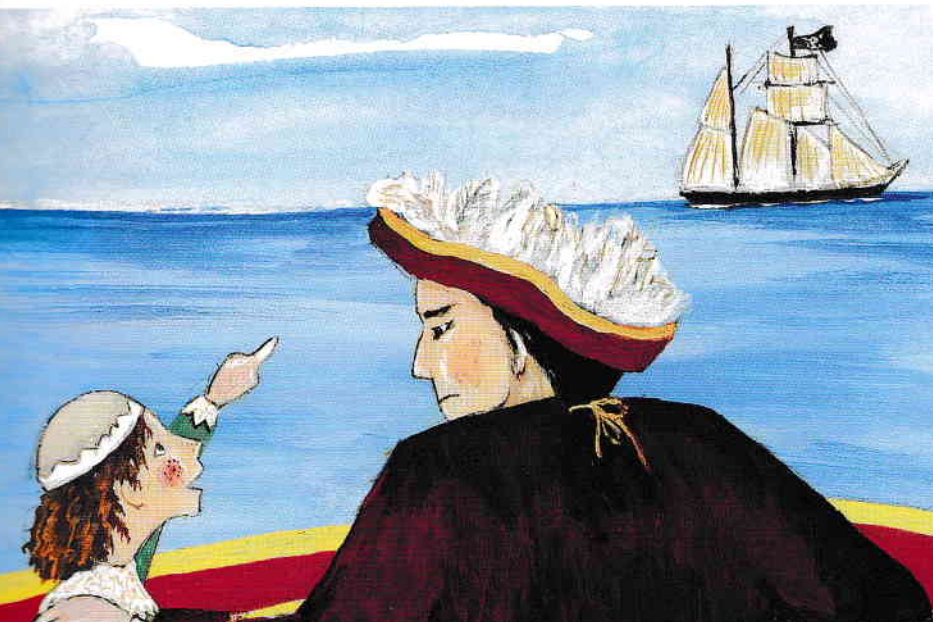
Traversarea durează mai mult decât se estimase din cauza unei furtuni teribile, în largul coastei africane; acum totul este calm – vântul pare să fi dispărut pentru totdeauna și, cât vezi cu ochii, marea e netedă, ca o baltă de ulei. Așa că, în această zi de marți, Ines va sărbători vârsta de 10 ani pe mare. Nu e tristă, totuși. În fond, care dintre prietenele ei din Madrid s-ar putea lăuda că a suflat în lumânări pierdută pe ocean, foarte departe, între Europa și America? Când pleci spre aventură, nu poți să te plângi de asta. Și apoi, de la începutul călătoriei, toți marinarii au fost atât de amabili cu ea, cu fiica guvernatorului... Ines visează, sprijinită cu coatele de parapet, privind cât de departe poate, peste provă. Speră să fie prima care observă, în depărtare, pământul.

— Pânze în spate!

Strigătul venit din cuibul corbului, din vârful catargului, de unde marinarul de veghe supraveghează marea, a scos-o pe Ines din reverie. Dar al doilea strigăt pare să trezească deodată tot vasul:

– Pirații...

Ca la un semn, zeci de marinari înfrigurați dau fuga la posturile de luptă. Aflată la câțiva pași, Ines fuge spre cabina din spate, lângă căpitan și Maria. Vede silueta unei nave mici, foarte delicate, aproape derizorie pe lângă vaporul lor. Pare să alunece pe marea pe care ei aproape stau pe loc. Și în vârful catargului, ca amenințarea cea mai neagră, flutură teribilul drapel cu cap de mort.

Începe o urmărire pe viață și pe moarte. Galionul cel greu, cu trei catarge, cu pânzele puternice, s-ar îndepărta cu ușurință de bandiți dacă vântul ar bate din partea lor. Dar pe o mare calmă, pirații cu goeleta lor micuță se apropie cu toată viteza. Deodată, căpitanul se albește la față, ia ocheanul de la ochi și strigă:

– E Jack-Chiorul, blestematul...

Deodată, pare că un frison lung scutură întreg echipajul și îi paralizează pe toți.

Ines întreabă:

– Cine e Jack-Chiorul?

Iar căpitanul răspunde cu o voce tremurătoare:

– Cel mai sângeros și mai crud bandit pe care l-au văzut mărilor. Se spune că, după ce ia un vapor, inventează jocuri, provocări și că soarta celui care pierde este cumplită.

Ines spune:

– Deci putem să și câștigăm?

Dar căpitanul îi răspunde, sinistru:

– Micuța mea, nimeni n-a câștigat vreodată împotriva lui Jack-Chiorul. Și, dacă ne batem cu el, o să ne arunce la rechini până la ultimul om. Mai bine să ne predăm și să ne rugăm, domnișoară.

Căpitanul dădu ordinul de coborâre a pânzelor și de a aștepta pe loc. Ines se înfurie din cauza lașității lui: de ce nu se luptă? În fond, ar fi de ajuns câteva bubuituri de tun și vreo douăzeci de oameni foarte hotărâți, așa cum sunt pirații lui Jack-Chiorul. Dacă acesta câștigă pur și simplu datorită reputației, atunci într-adevăr e prea ușor.

Dar, când primii pirați urcă la bord, toate ideile ei drăguțe despre curaj dispar...

În mijlocul acelor oameni murdari, bărboși și înspăimântători, acoperiți de răni, ultimul care urcă e un fel de uriaș, cu un paloș în fiecare mână și un pistol înfipt la centura de piele. Pe un ochi are un petic, chipul său e cel mai urât și mai înfiorător pe care Ines l-a văzut vreodată. Când ajunge pe punte, începe să râdă și face să tremure aerul ca o bubuitură de tun.

– Ah, ah, ah! Băieții mei, Ce cadou frumos îi faceți căpitanului vostru...

**Ce bine sărbătoresc
cei 40 de ani!**

Ines își spune că e o coincidență stranie: s-a născut exact în aceeași zi ca Jack-Chiorul, la distanță de treizeci de ani.

Pirații au regrupat toți marinarii și cele două pasagere, sub amenințarea armelor. Se pregătesc să golească încărcătura vasului.

Deodată, câțiva pirați ies urlând și râzând din cabine:

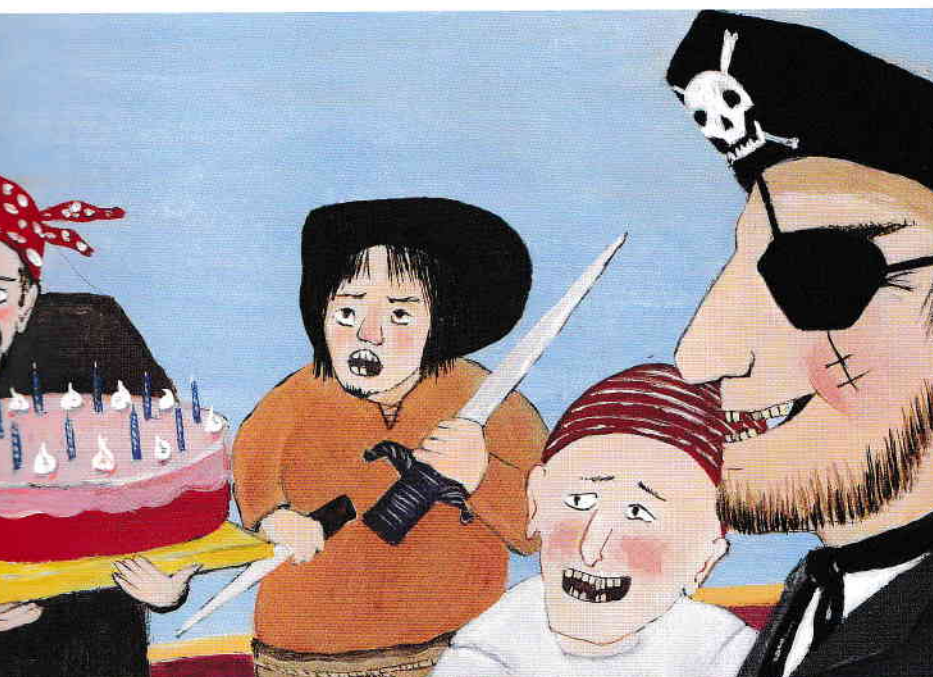
– Căpitane, ți-am găsit și un tort!

Și unul dintre bărbați iese pe punte, cu un tort uriaș acoperit cu glazură roz, așezat pe un platou. Căpitanul izbucnește într-un râs feroce:

– Ah, ah, ah! Așa deci, am un geamăn pe vaporul ăsta? Am chef să-l provoc... Cine e? Tu ești, căpitan? Sau secundul tău? Hai, vorbiți...

În clipa aceea se aude o voce mărunță:

– Nu, eu sunt, Jack, pe mine vrei să mă provoci...
Și Ines iese din mulțime, cu capul sus și dinții strânși ca să nu se vadă cât îi e de frică.

Toți piraiții izbucnesc în râs când o văd pe Ines, la cei 10 ani ai săi, cum se privește fix în ochi pe formidabilul pirat. Dar în clipa când Jack vrea să facă o glumă, Ines spune:

– Dacă tot îți plac atâta provocările, hai să facem un pariu; dacă eu câștig, promite-mi că ne lași în viață pe mine, pe echipaj și ne lași să ne continuăm drumul spre America. Acesta va fi cadoul de ziua mea.

Jack este uluit de îndrăzneala ei. Se gândește în tăcere, apoi spune:

– Dar, dacă o să câștig eu, știi ce-am să fac?

Ines răspunde fără să tremure:

– Bănuiesc că o să ne tai în bucăți ca să ne arunci la rechini și că o să păstrezi vasul pe post de cadou... Dar, până la urmă, n-am mare lucru de pierdut, nu-i așa?

Și de data asta, se aude un murmur de uimire și admirație în rândul piraților, în fața acestui boț de fată care nu ezită să-l provoace pe Jack-Chiorul.

Provocarea lansată de Jack e simplă: își scoate paloșul, îl aruncă în cuibul corbului, în vârful catargului principal. O privește pe Ines în ochi și-i spune:

– Domnișoară, cel care va flutura primul paloșul va putea să-și serbeze ziua de naștere. Celălalt va fi aruncat în ocean...

– Sau va pleca cu mâna goală, răspunde ea cu insolență.

Și deodată începe să ia plasa cu asalt. Iar Jack, agățându-se de o frânghie, începe și el să urce. Piratul se folosește de brațele sale enorme, trăgând de frânghii pentru a progresa cu forță. Ines pare că plutește printre catarge, pânze și funii.

În sfârșit, vede cerul printre frânghii. Apoi butoiul care servește drept cuibul corbului. Mai sunt doi metri, apoi unul, se aruncă, prinde paloșul, dar, în clipa în care apucă mânerul armei, o mână uriașă de sub ea prinde lama curbată.

– **Egalitate**, mormăie Jack.

– Egalitate, răspunde veselă Ines.